24 Ιανουαρίου 2026

Η οσία Ξένη (ή Ξένια) Πετρουπόλεως, η δια Χριστόν σαλή (με φωτογραφίες)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

(ΑΓ. ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΡΩΣΙΑΣ 1730 – 1801)

Η Οσία Ξένη (Γκριγκόριεβνα) καταγόταν από πολύ εύπορη οικογένεια της ανώτερης ρωσικής κοινωνίας. Σε ηλικία 26 ετών, μετά το θάνατο του συζύγου της (συνταγματάρχη του τσαρικού στρατού και πρωτοψάλτη της βασιλικής αυλής), μοίρασε σε πτωχούς τη μεγάλη της περιουσία. Μετά από οκταετή πνευματική προετοιμασία σε ερημητήριο, έζησε την υπόλοιπη ζωή της σε μεγάλη φτώχεια και ταπείνωση, ως ασκήτρια, στους δρόμους της Αγ. Πετρούπολης στο ρωσικό βορρά. Ήταν εντελώς ακτήμων, χωρίς σπίτι ή υλικά υπάρχοντα παρά μόνο τα λίγα ρούχα πού φορούσε (κόκκινη φούστα και το σακάκι του συζύγου της), ίδια χειμώνα-καλοκαίρι, παρά το δριμύτατο ψύχος. Το φαγητό της προερχόταν από την ελεημοσύνη των συμπολιτών της. Την ημέρα περιπλανιόταν στους δρόμους της

Αγίας Πετρούπολης εμπαιζόμενη και κακομεταχειριζόμενη από πολλούς. Το βράδυ αποσυρόταν στους αγρούς και εκεί γονατιστή προσευχόταν ως το πρωί.

Ο αυστηρός ασκητικός αγώνας και η ταπείνωσή της ειλκυσαν τη Χάρη του Θεού πού την προίκισε με προορατικό, διορατικό και θαυματουργικό χάρισμα. Για να αποφύγει τον ανθρώπινο έπαινο και για να κρύψει τον πνευματικό της αγώνα έζησε μέσα στον κόσμο ως «διά Χριστόν σαλή», κάνοντας δηλαδή περίεργα και ανόητα πράγματα πού αποφεύγουν οι συνετοί. Παριστάνοντας την τρελή έκρυβε τα πνευματικά της χαρίσματα και προκαλούσε έτσι τη χλεύη και την αποστροφή των άλλων, ασκούμενη στην ταπείνωση. Αλλά όσο ταπεινωνόταν, τόσο περισσότερο την εξύψωνε ο Θεός. Έτσι, σιγά-σιγά οι συμπολίτες της αναγνώρισαν τα θαυμαστά σημεία πού επιτελούσε και παρατήρησαν τα σημάδια αγιότητας πού ήταν το υπόστρωμα της φαινομενικά διαταραγμένης ζωής της. Έφτασε μάλιστα σε τέτοιο βαθμό ο σεβασμός και η ευλάβειά τους στην Αγία, ώστε θεωρούσαν την παρουσία της ανάμεσά τους ως ευλογία για την πόλη τους και τη ζωή τους.

Εκοιμήθη το 1801 σε ηλικία 71 ετών και ετάφη στο κοιμητήριο Smolensk της Αγ. Πετρούπολης. Ο τάφος της αμέσως έγινε τόπος προσκυνήματος. Με τις προσφορές των πιστών χτίστηκε πάνω στον τάφο παρεκκλήσιο, στο οποίο γίνονταν καθημερινά αγρυπνίες με πολύ μεγάλη προσέλευση του λαού. Στα χρόνια του κρατικού αθεϊσμού σφραγίστηκαν τα παράθυρα και οι πόρτες του παρεκκλησίου. Αυτό όμως δεν εμπόδιζε τον πιστό λαό να προσέρχεται καθημερινά στον κλειστό Ναό και να δέεται στην Οσία Ξένη αιτούμενος τις πρεσβείες και τη βοήθειά της.

Μετά την κατάρρευση του αθεϊσμού και την επίσημη αναγνώριση της αγιότητάς της από την Ι. Σύνοδο του Πατριαρχείου Ρωσίας το 1988, η τιμή και ο σεβασμός του λαού στην Αγία είναι αξιοθαύμαστη. Καθημερινά περνούν από τον τάφο της να

προσκυνήσουν και να προσευχηθούν εκατοντάδες άνθρωποι όλων των ηλικιών. Πολλά θαύματα, θεραπείες και εμφανίσεις της Αγίας, συμβαίνουν και σήμερα σε εκείνους πού εκζητούν τις πρεσβείες της.

Η μνήμη της εορτάζεται στις 24 Ιανουαρίου. Στη Ρωσία η γιορτή της πέφτει όταν εμείς έχουμε 6 Φεβρουαρίου.

ΤΑΙΣ ΑΥΤΗΣ ΑΓΙΑΙΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΙΣ Ο ΘΕΟΣ ΕΛΕΗΣΟΝ ΚΑΙ ΣΩΣΟΝ ΗΜΑΣ

π.ΑΚΓ

Πηγή: *http://anastasiosk.blogspot.com/2010/01/blog-post_23.html*